

Proizvodnja

Sistem proizvodnje predstavlja način na koji se transformišu resursi (ili inputi) u proizvode (ili outpute). U definisanju sistema proizvodnje treba poći od definicije sistema. Sistem je skup međusobno povezanih elemenata koji su tako povezani da dovode do ostvarenja specifičnih ciljeva. Radne operacije su organizovane u sekvence, sekvence formiraju podsisteme a podsistemi formiraju sistem proizvodnje. U procesu proizvodnje inputi (ili resursi) imaju različit karakter. Kod proizvodnje proizvoda, inpute predstavljaju sirovine, energija, rad, oprema, tehnologija (ili know-how) i informacije. Kod proizvodnje usluga dominiraju kapital, rad i informacije. Upravljanje proizvodnjom obuhvata planiranje, organizovanje i kontrolu transformacije inputa u outpute kao i svih pratećih varijabla.

Postoje dve bitne razlike između proizvodnje proizvoda i proizvodnje usluga. Prvo, proizvodi su materijalna kategorija čija potrošnja nije ograničena na određenu lokaciju dok usluge predstavljaju nematerijalnu kategoriju čija je potrošnja vezana za proces proizvodnje. Posledično, proizvodi se mogu skladištiti dok se usluge mogu proizvoditi samo ukoliko je sistem proizvodnje otvoren prema korisnicima, odnosno, spreman za korišćenje. Drugo, kod sistema proizvodnje proizvoda kontakti između proizvođača i korisnika ne postoje ili su veoma ograničeni dok kod sistema proizvodnje usluga kontakti sa korisnikom (ili klijentom) su veoma intenzivni pre, tokom i posle pružanja određenih usluga.

Pored pomenutih bitnih razlika između sistema proizvodnje proizvoda i sistema proizvodnje usluga, postoje i druge razlike koje se odnose na promenljivost tražnje, ekonomiju obima i lokaciju. Tražnja za proizvodima varira tokom vremena s tim da postoji određena zavisnost koja se može opisati trendom kao i odstupanjem od trenda pod uticajem sezonskih i cikličnih varijacija. Tražnja za uslugama je ekstremno varijabilna. Sistem proizvodnje usluga može da odgovori na takve fluktuacije tražnje samo ukoliko je dovoljno elastičan da, i pored visokih varijacija u stepenu korišćenja kapaciteta, obezbedi pokriće troškova. Alternativno, sistem proizvodnje usluga mora biti sposoban da podnese troškove prevelikog kapaciteta konstruisanog za uslove maksimalne tražnje ili troškove po osnovu nedovoljnog kapaciteta (gubitak kupaca ili njihovo nezadovoljstvo) konstruisanog ispod nivoa maksimalne tražnje. Tržište

sistema proizvodnje proizvoda može biti lokalno, regionalno, nacionalno ili međunarodno.

PLANIRANJE PROIZVODNJE

U većini grana moderna proizvodnja je sinonim za visoku tehnologiju pošto njeno srce predstavljaju oprema i upravljački procesi visoke tehnologije. Visoka tehnologija predstavlja koncept inovativnog korišćenja dostignuća elektronike, informatike, telekomunikacija i novih materijala kako bi se uveli novi proizvodi ili usluge. Veza između visoke tehnologije i proizvodnje, najčešće, predstavlja osnovu prestrukturiranja preduzeća.

Planiranje proizvodnje u okruženju visoke tehnologije zahteva, pre svega, razumevanje tog okruženja. U okruženju visoke tehnologije sistem proizvodnje ne može da preživi ukoliko se tretira kao izolovana celina. U uslovima relativne oskudice svih vrsta resursa, prevladjujući koncept proizvodnje bazira se na podeli resursa. Podela resursa obuhvata fizičke jedinice (opremu, na primer), informacije i koncepte proizvodnje. Podela resursa je efikasna samo ukoliko je praćena integracijom. Zato je u okruženju visoke tehnologije, uz podelu resursa, integracija jedan od primarnih zadataka upravljanja proizvodnjom. Integracija podrazumeva integraciju korisnika, koordinaciju resursa i funkcionalnu koordinaciju. Integracija resursa podrazumeva korišćenje jednog resursa od strane većeg broja korisnika kako bi se smanjili investicioni troškovi i troškovi eksploatacije. Koordinacija resursa obuhvata integraciju tokova resursa dva odvojena podsistema tako da tok resursa od jednog podsistema prema drugom minimizira ukupne potrebe za resursima. Funkcionalna integracija obuhvata prestrukturiranje funkcija i reintegraciju podsistema kako bi se optimizirali troškovi novog podsistema.

Prosečno vodeće vreme novih tehnologija danas je redukovano na tri meseca. Dok je obrada informacija sve brža i jeftinija, dobijanje informacija za akciju je sve skuplje. Informacija za akciju je "zlatna ribica" modernog menadžera. Pri tome postoji visok rizik gubitka ili zloupotrebe određenih informacija. Permanentna opasnost od računarskih virusa, računarskog kriminala i industrijske špijunaže čini većinu novih tehnologija veoma ranjivom na neovlašćeno imitiranje. U takvim uslovima upravljanje novim tehnologijama postavlja pred upravljanje proizvodnjom potpuno nove zadatke. Najveći broj aspekata relevantnih za upravljanje proizvodnjom ispoljava se u fazi planiranja.

----- CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU -----

<http://www.maturskiradovi.net/eshop/>

**POGLEDAJTE VIDEO UPUTSTVO SA TE STRANICE I PORUČITE RAD
PUTEM ESHOPA , REGISTRACIJA JE OBAVEZNA.**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:
maturskiradovi.net@gmail.com